

Medaljens baksida

Jag känner att jag vill skriva av mig och berätta för er alla andra om den stora Sorg och förtvivlan som uppfyller våra hjärtan. Ni kanske undrar vad det berör er och jag hoppas av hela mitt hjärta att det jag kommer att skriva här INTE berör er och eran hund.

Vi hade länge sökt för att hitta en ras som skulle passa alla våra önskemål, när vi en dag för några år sedan mötte vårt livs kärlek ute på stan! Den satt bredvid sin husse så snällt och fint, och vi var helt såld. Vi kände genast att det var rätt ras för oss, och efter att hussen hade berättat att det var en Vit schäfer och talat om både för och nackdelar för oss så åkte vi hem, lycklig över att äntligen funnit våra drömmars hund. Då återstod bara resten, nu skulle vi bara hitta en valp också och det visade sig inte vara det lättaste, men efter en stund så fann vi en annons som jag svarade på och vi blev godkänd direkt att få köpa en valp. Det var 2 veckor kvar till dom var leveransklara och vi gick på moln här hemma, dagarna krööööööp iväg men så äntligen kom dagen med stort D. Vi åkte iväg och hämtade vår lilla underbara valp, och nu var lyckan fulländad. Vår hund visade sig vara precis allt man kunde önska sig och lite till, en helt underbar familjemedlem som vi älskar högt och innerligt. Klok som få och lär sig allt i ett vips, vill alltid vara lydig och älskar att vara med på alla upptåg som matte och husse hittar upp, Spåra och söka ligger högt på listan, även skogs promenader med matte och husse uppskattas, ja allt som gör livet glatt för en hund och deras ägare. Nu känner vi oss redo att ta nästa steg, vi skulle så gärna tävla inom bruks med våran hund, men får rådet av några kompisar att först röntga hunden så att vi inte riskerar att överbelasta den.

Sagt och gjort vi beställde tid hos veterinären och var välkomna veckan därpå för en röntgenundersökning. Väl hos veterinären så sövs hunden och än är vi lugna och glada, veterinären berömmar vår hund och dennes mentalitet och han talar om att han har sett skrämmande fall av Vita schäfrar som har varit så totalt i psykiskt dåligt skick att det skonsammaste för dessa arma hundar hade varit att få somna in, och att det även finns många Vita schäfrar med dåliga höfter. Sedan frågar han om vår hund visat några symptom på att ha ont. Vårt svar var att:

Nej inte vad vi har märkt, ja visst ibland så har det varit lite stelt sedan den sovit men inte annars, nu sover jycken och läggs tillrätta i vaggan, röntgen bilden tas och veterinären ger plåten till sin assistent som går och framkallar den, hon kommer tillbaka visar plåten för veterinären och den var tydligen inte bra, då hunden inte låg riktigt rak, så ny plåt tas och framkallas på nytt, nu är veterinären nöjd med hundens placering och stå och tittar på bilden som sitter uppe på skärmen, han vänder sig om och jag ser genast att allt inte står rätt till. Han ber oss komma fram och själva titta på plåten, sedan tar han fram en plåt på en hund som har normala höfter och mina tårar börjar rinna ner för mina kinder, jag hör långt borta veterinären tala om svår höftleds dysplasi och kraftiga pålagringar, nu ser jag inte längre för tårarna bara strömmar nerför mina kinder veterinären ber mig sätta mig, han talar om att vårt älskade hjärta, nog inte kommer att kunna leva så länge till, då graden av höftleds dysplasi är bland det värsta han sett, han instruerar oss i hur vi ska hantera hunden den tid den har kvar, inget mer spår eller sök, cykling är helt uteslutet, hunden ska hållas smärt näst intill mager, den får inte hoppa i och ur bilen och endast gå i trappor i nödfall. Han talar även om ärftligt och om vikten av att endast köpa valp efter hd-fria föräldrar. Sedan får hunden en uppvakningsspruta och vi får åka hem. Tusen tankar snurrar i mitt huvud men jag har inte grepp om annat än VARFÖR? VARFÖR???

Dom följande dagarna vandrar jag i ett vakuum, jag varken äter eller sover, när jag somnar så drömmer jag om hur hunden dör i mina armar och jag vaknar gråtandes. Nu har det gått ett tag sedan vi fick beskedet och tiden har varit svår, nu har vi insett att den stelhet hunden haft när den varit nyvaken beror på hd felen, och det vi trott har varit att hunden varit ivrig i skogen när den gnällt där, har även det varit smärtor, och med den insikten har även vi fått ytterligare en törn, för vi har absolut inte haft för avsikt att låta vår älskade vän ha ont, jag har bara inte orkat se sanningen. Nu äter hunden metacam mot sina smärtor men den har ändå ont ibland och gnyr

VITA SCHÄFERHUNDKLUBBEN

---

ibland i sömnen, så fort hunden gnyr så vaknar jag och undrar! NÄR är det rätt tid att låta hunden slippa leva i sitt lidande är det NU!?!? eller kan vi få ha ytterligare en liten, liten stund till med hunden? HUR ska vi orka ta beslutet, att följa dig till veterinären för din sista vila? du är ju bara i början av ditt liv! Jag har varit i kontakt med veterinären flera gånger efter vårt besök och försökt få klarhet i när det är dags och han svarar att, det beslutet måste vi som äger hunden fatta, det är vi som känner hunden bäst, och det är endast vi som kan säga när hunden inte orkar mer! MEN hur ska vi som ÄLSKAR hunden mest kunna fatta det slutgiltiga beslutet??

Ja här slutar vår berättelse och vår förtvivlan och sorg kvarstår, det kommer den att göra även efter att vår älskade vän har lämnat oss!! Då en bit av vårt hjärta kommer att följa med hunden över till andra sidan. Och vi kommer ALDRIG att glömma vår älskade drömhund!

Att jag beslutade mig för att skriva och berätta om vårt lidande, beror på att jag hoppas att denna berättelse tagen ur verkligheten, kanske kan få folk att inse vilket lidande höftledsdysplasi är främst för hunden, men även för deras ägare! och jag önskar verkligen av hela mitt hjärta att vi den dag vår älskade vän lämnat jordelivet och oss, har modet att en dag åter köpa en vit schäfer, men en sak är säker den dagen kommer vi att KRÄVA att få se papper på att föräldrarna är hd fria före köp! JA vi vet att det inte är någon garanti för att vi får en hund som INTE lider av defekter i höfterna, men enligt vår veterinär är risken betydligt mindre och OM det blir fel på hundens höfter så är dom i regel av lindrigare grad.

Jag vill också säga att vi är glada att klubben har infört nya regler för aveln, och vi hoppas att ni som är uppfödare eller ämnar att börja föda upp valpar, tänker på vilket lidande det innebär för alla parter om ni avlar på hundar som har defekter.

Så SNÄLLA kontrollera era djur FÖRE ni avlar och avla endast på FRISKA hundar, annars riskerar fler att sitta i den sits där vi befinner oss idag och jag lovar, den är inte avundsvärd!

Jag beslutade mig för att vara anonym i mitt brev från oss, på grund av att vi inte vill hänga ut någon speciell person, utan det jag skriver är ämnat åt alla som sysslar med avel och för blivande valp köpare som en upplysning om hur det kan gå om man gör som vi gjorde, inte

Kontrollerar upp föräldradjuren till den valp man tänker köpa. Och till dig vår älskade vän vill jag säga! Vi älskar dig mer än du kan föreställa dig! Tanken på att aldrig mer få krypa nära dig och snusa i din mjuka päls och mötas av dina varma bedjande ögon, som ber om att jag ska klia dig mer, och när jag somnat bredvid dig, din varma nos som puffar på mig för att jag slutat smeka dig, det skrämmer mig mer än allt annat. Älskade vän vi kommer att sakna dig så, den dag du inte finns hos oss längre, men jag lovar dig att du ska få ett värdigt slut, den dag då du inte orkar längre. Du ska inte behöva lida för att vi vill ha dig kvar.

Varför??? Ditt liv hade ju precis börjat!!

Avs /Matte och Husse med brustna hjärtan, samt ett svårt beslut att fatta!!